

R 3946 (page 59) [தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பத்திகள்]

சோதோமிறகான ஆபிரகாமின் ஜெபங்கள்

ABRAHAM'S PRAYERS FOR SODOM

ஆதியாகமம் 18:16-33

சோதோமின் கூக்குரல்

தனது விருந்தினர்கள் மனித உருவில் வந்துள்ள ஆவிக்குரிய ஜீவிகள் என்று உணர்ந்துகொண்ட ஆபிரகாம், தொடர்ந்து விருந்தோம்பல்பண்ணுகிறவராக, அவர்களோடுசூட நடந்தும் சென்றார். அவர்கள் சோதோமின் திசையை நோக்கி நடந்துசெல்கையில், கர்த்தர் ஆபிரகாமுடன் ஓர் உறையாடலை மேற்கொண்டார்; சோதோமுடைய பொல்லாப்பின் நிமித்தம், அதன்தூவரும் நியாயத்தோப்பை ஆபிரகாமிடம் தெரிவித்தார்; இவர்களது பொல்லாப்பைக்குறித்து ஆபிரகாம் அறிந்தவராகவே காணப்பட்டார். ஆபிரகாம் அதுவரையிலும் தன்னை உண்மையுள்ளவராக நிறுபித்திருந்த காரியமும், பூமியின் குடிகள் அனைத்தையும் ஆசீர்வதிப்பது தொடர்புடைய வாக்குத்தத்தம் ஆபிரகாமுக்கே உரியது எனும் காரியமும்தான், இவருக்குச் சோதோமின் நிலைமை தொடர்பாகத் தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டதற்கான காரணமாகும்; “நான் அவனை அறிந்திருக்கின்றேன் (நான் அவனுடன் நெருங்கிய உறவுகொண்டிருக்கின்றேன்; அவனோடு உடன்படிக்கைப்பண்ணியிருக்கின்றேன்; என்னை அவனுக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றேன்); கர்த்தர் ஆபிரகாமுக்குச் சொன்னதை நிறைவேற்றும்படியாய் அவன் தன் பிள்ளைகளுக்கும், தனக்குப் பின்வரும் தன் வீட்டாருக்கும்: நீங்கள் நீதியையும் நியாயத்தையும் செய்து, கர்த்தருடைய வழியைக் காத்து நடவுங்கள்”

R3947 : page 60

என்று கட்டளையிடுவான்” (ஆதியாகமம் 18:19). இப்படியாகக் கர்த்தர் காரியங்களை வெளிப்படுத்தும் வழிமுறை ஒன்று இருக்கின்றது என்று பார்க்கின்றோம். அறிய வேண்டும் என்கிற ஆவலைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காகக் கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்களுக்குக் காரியங்களை வெளிப்படுத்தாமல், விசேஷமாக அவர்கள் கர்த்தருடன் உறவில் இருப்பதன் காரணமாகவும், அவர்கள் அழைக்கப்பட்டுள்ள எதிர்கால வேலைக்கு அவர்களுக்கு உதவும் ஜீவியத்தின் அனுபவங்கள் தொடர்புடைய சில பாடங்களை அவர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதன் காரணமாகவும்தான், காரியங்கள் அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

ஆபிரகாமின் சந்ததியில் பூமியின் குடிகள் அனைவரும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள் என்ற வாக்குத்தத்தை ஆபிரகாம் பெற்றிருந்தார் என்றும், இந்தப் பூமியின் குடிகளில் சோதோமியர்களும் அடங்குவார்கள் என்றும் நாம் நினைவுகூருகின்றோம். ஆகையால் ஏதோ ஒரு விதத்தில் அப்போது அல்லது எதிர்காலத்தில் தானும், தன்னுடைய சந்ததியும் சோதோமியர்கள்மீது நீதியான நியாயத்தோப்புச் செலுத்த வேண்டியிருக்கும் என்று எதிர்ப்பார்ப்புகொள்வதற்கு, கர்த்தருடைய வார்த்தைகளில் நம்பிக்கை கொண்டவரான ஆபிரகாம் உரிமைபெற்றவராகக் காணப்பட்டார். இதுவுமல்லாமல் தம்முடன் இணக்கத்தில் காணப்படுவார்கள், தம்முடைய கையாளுதல்கள் அனைத்திலுமுள்ள நீதி, நியாயத்தை அறிந்துகொள்ள கர்த்தர் பிரியமாயிருந்தார். இக்கொள்கையினை “வழக்காடுவோம் வாருங்கள்” எனும் வார்த்தைகளானது நமக்குக் காண்பிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது (ஏசாயா 1:18). தம்மில் விசவாசம்கொண்டு, தம்முடைய வாக்குத்தத்தங்களை நம்புகிறவர்களைத் தவிர, வேறு யாரிடமும் கர்த்தர் ஒருபோதும் நியாயவாதம் செய்வதில்லை. இத்தகையவர்களே உண்மையில் ஞானவான்களாகக் காணப்படுகின்றனர்; மேலும் இவர்களைக்குறித்து: “துன் மார்க்கரில் ஒருவனும் உணரான்; ஞானவான்களோ (காரியங்கள் வெளிப்படுவதற்குரிய ஏற்றவேளை வருகையில்) உணர்ந்து கொள்ளுவார்கள்” (தூணியேல் 12:10); இன்னுமாக “கர்த்தருடைய இரகசியம் அவருக்குப் பயந்தவர்களிடத்தில் இருக்கிறது; அவர்களுக்குத் தம்முடைய உடன்படிக்கையைத் தெரியப்படுத்துவார்” என்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. (சங்கீதம் 25:14)

சோதோமிலிருந்து மிகுந்த சூக்குரல் பரலோகத்தை எட்டியுள்ளது என்றும், அதைக்குறித்து விசாரிக்கப்போகின்றார் என்றும் கர்த்தர் தம்முடைய பணியைக்குறித்து விவரிக்கும் வண்ணமாகக் கூறினார்; இது இனிமேலும் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது என்பதையும், சோதோமைத் தண்டிப்பதற்குரிய நேரம் வந்துள்ளது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது; ஆபிரகாமும் காரியத்தைப் புரிந்துகொண்டார். வெறும் வதந்திகள்தான் தேவனை எட்டியுள்ளது என்றும், அதனால் விசாரணை நடத்திவெதற்கு விசேஷ குழு அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் நாம் எண்ணிக்கொள்ளக்கூடாது; மாறாக தேவன் பூமியின் காரியங்கள் அனைத்தையும் முழுமையாய்த் தெரிந்துவைத்திருக்கின்றார் என்றும், அவர் நம்முடைய நிலைமைகளைக்குறித்துக் கண்டுகொள்ளாமல் இருப்பதில்லை என்றும், அவர் மிகுந்த பொறுமையுள்ளவராகவும், இரக்கமுள்ளவராகவும், நீடியபொறுமையுள்ளவராகவும் இருந்தாலும், “அவர் எப்பொழுதும் கடிந்துகொள்ளாமலும்; என்றைக்கும் கோபங்கொண்டிராமலும்” இருந்தாலும், உரிய தண்டனை அளிப்பதற்குரிய ஒரு காலமும் வரும் என்றும் ஆபிரகாமும், இப்பதிவை வாசிக்கும் அனைவரும் அறிந்துகொள்ளத்தக்கதாக, இக்காரியமானது எளிமையான மொழிநடையில் தெரிவிக்கப்பட்டு, பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.

இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தினுடைய முடிவு மற்றும் அப்போது மனுக்குலத்தின் உலகத்தின்மீது வீசும் உபத்திரவும் தொடர்பாக அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவும், மேற்கூறப்பட்டுள்ள அதே கருத்தினை நம்முடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்துள்ளார். இவர் தேவனை மிகுந்த இரக்கம்கொண்டவராகவும், நீடியபொறுமையுள்ளவராகவும், அனைவரையும் ஜீவனுள்ளவர்களாகத் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ள விருப்பமுள்ளவராகவும் தெரியப்படுத்துகின்றார். எனினும் யுக மாற்றம் வரும் என்றும், நியாயம் நாலாகவும், நீதி தூக்குநாலாகவும் வைக்கப்படும் என்றும், மகா தீர்க்கத்துரிசிக்குக் கீழ்ப்பாடியாத யாவரும் இறுதியில் அழிக்கப்படுவார்கள் என்றும் உள்ள காரியங்களையும் அப்போஸ்தலன் தெரிவித்துள்ளார் (அப்போஸ்தலர் 3:23). இது தொடர்பாக (வேதாகமத்தின்) புதிய ஏற்பாடானது, தேவன் எப்பொழுதும் கடிந்துகொள்ளார் என்பதற்கு உதாரணமாகவே சோதோமையும், அதன் சகோதரிகளையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. அப்பட்டணங்களின்மீது வந்த பெருந்துன்பமானது திருஷ்டாந்தமாகக் காணப்பட்டது; “நித்திய அக்கினியின் ஆக்கினையை (நித்திய சித்திரவதை அல்ல, மாறாக முழுமையான அழிவை) அடைந்தார்கள்” (யூதா 7). இப்பாடியாகத் தேவன் தீமைசெய்யபவர்கள் யாவரையும், கர்த்தருடைய சந்திதானத்திலிருந்தும், அவரது வல்லமை பொருந்திய மகிழையிலிருந்தும் “நீங்கலாக்கி,

R3947 : page 61

(சித்திரவதைச் செய்து உயிரோடு வைக்கப்படாமல், மாறாக) நித்திய அழிவாகிய தண்டனையினால்” அழித்துப்போடுவார். (2 தெசலோனிக்கேயர் 1:9)

ஆபிரகாமின் குணத்திலுள்ள அங்கு

ஆபிரகாமின் ஜீவியத்தில் நடந்த இந்த ஒரு சிறு சம்பவமானது, இவரது இருதயத்தில் காணப்பட்ட அன்புடன்சூடிய கருணையை நமக்கு எடுத்துக்கொண்பிக்கின்றது; மேலும் முன்பைக்காட்டிலும் இவரை நாம் அதிகம் அன்புசூரவும், மதிக்கவும் வழிநடத்துகின்றது. சோதோமின்மீது நியாயத்தீர்ப்பு வருகின்றது என்று தெரிவிக்கப்படுமாயின், இது கொடுரமான, அன்பற்ற இருதயம் உடைய ஒருவரால், ஆபிரகாமிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட பார்க்கப்பட்டிருக்கும். அத்தகையவரோ: “ஆ! ஆம்! அவர்கள் மிகவும் பொல்லாத ஜனங்களாவார்கள்; அவர்களுக்கு இத்தண்டனை வேண்டியதுதான்; இதைவிட குறைவாய்க் கொடுக்கக்கூடாது. இத்தகைய ஜனங்களோடுகூட வாழ்வதிலும், குடும்பத்தாரை இத்தகைய ஜனங்களோடுகூடச் சம்பந்தங்கலக்கப்பண்ணுவதிலும் எனது மருமகனாகிய லோத்து தவறுசெய்கின்றார் என்று நான் எடுத்துச்சொல்லியிருந்தேன்; நீர் என்ன தண்டனையை இந்த ஜனங்களுக்குக் கொடுத்தாலும், அது சரியானதே” என்று சொல்லியிருப்பார்.

ஆனால் ஆபிரகாம், இந்த ஒரு மனப்பான்மையில் காணப்படவில்லை; அவரது இருதயம் உடனடியாக அனுதாபந்கொண்டது; அந்தப் பட்டணத்தார் தீய செயல்களுக்குப் பெயர்ப்பெற்றவர்களாக இருப்பினும், அங்குக் குறைந்தபட்சம் ஜம்பது நீதிமான்களாகிலும் இருப்பார்கள் என்று ஆபிரகாம்

கருணையுடன் யூகித்தார்; நீதிமான்கள் என்று சொல்லுகையில், முழுமையான விதத்தில் பூரணர்கள் என்றில்லாமல், மாறாக தங்களால் முடிந்தமட்டும் நீதியானவைகளைச் செய்கிறவர்கள் ஆவார்கள் (உரோம் 8:4). ஆபிரகாம் மத்தியஸ்தரின் ஆவியினை உடையவராய் இருந்தார்; இவர் தனக்குள்ளாகப் பின்வருமாறு: “தேவன் எல்லா விதத்திலும் என்னிடத்தில் ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் கிருபைபாராட்டியிருக்கின்றார்; இப்பொழுது இந்தக் காரியத்தைக்குறித்து அவர் எனக்குத் தெரியப்படுத்தியிருக்கின்றபடியால், அந்த ஜனங்களுக்காக நான் கொண்டிருக்கும் எனது இருதயப்பூர்வமான அனுதாபத்தைக்குறித்து அவரிடத்தில் கூறுவதற்கும், அவர்கள் விஷயத்தில் அவர் தயாளமாய் நடந்துகொள்வார் என்ற எனது நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துவதற்கும் நான் துணியப்போகின்றேன்” என்று கூறிக்கொண்டார். பின்னர் ஆபிரகாம்: “துன்மார்க்கணோடே நீதிமானையும் ஆழிப்பீரோ? பட்டணத்துக்குள்ளே ஒருவேளை ஐம்பது நீதிமான்கள் இருப்பார்கள்; அதற்குள் இருக்கும் அந்த ஐம்பது நீதிமான்கள் நிமித்தம் இரட்சியாமல் அந்த ஸ்தலத்தை அழிப்பீரோ? துன்மார்க்கணோடே நீதிமானையும் சங்கரிப்பது உமக்குத் தூரமாயிருப்பதாக; நீதிமானையும் துன்மார்க்கணையும் சமமாய் நடப்பிப்பது உமக்குத் தூரமாயிருப்பதாக; சர்வலோக நியாயாதிபதி நீதிசெய்யாதிருப்பாரோ” என்றார். (ஆதியாகமம் 18:23-25)

ஒருவேளை இவ்வார்த்தைகளின் நிமித்தம் நாம் வியப்பிற்குள்ளாகி, தேவனுடைய நீதியைக் குறித்துக் கேள்வி எழுப்ப ஆபிரகாம் துணிந்துள்ளார் என்று எண்ணுவோமானால் - கர்த்தருடைய ஜனங்கள் பெந்தெகாஸ்தே நாள் முதற்கொண்டு ஆவியினால் ஜெஞிப்பிக்கப்பட்டு, தேவனுடைய ஆழங்களைக்குறித்து அறிந்துகொள்ளும்படிக்கு அருளப்பட்டிருக்கின்றபடியால், நமக்கு இக்காலங்களில் காணப்படும் தேவவார்த்தைகளினுடைய வழிகாட்டுதல் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் வெளிச்சமுட்டப்படுதல் எனும் ஆச்சர்வாதமான அனுசாலங்களை, ஆபிரகாம் அன்று பெற்றிருக்கவில்லை என்பதை நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். தேவனை விமர்சித்து குறைக்குறுவதற்குப் பதிலாக, தேவன் முன் கேள்வி ஒன்றை முன்வைத்ததே, ஆபிரகாமின் வழிமுறையாய் இருந்தது என்று நாம் உண்மையில் எண்ணுகின்றோம் - அதாவது “ஒருவேளை நீர் துன்மார்க்கணோடே நீதிமானை ஆழிப்பீரானால், அதாவது வித்தியாசம் இல்லாமல் ஆழிப்பீரானால், அது நீதியாக இருக்குமா? தேவனே அது எப்படி நீதியாக இருக்கும் என்று எனக்குக் காணப்பித்துத் தாரும். நிச்சயமாகவே நீர் நீதியையே செய்வீர். நீர் உம்முடைய மனதிலே முடிவெடுத்திருக்கின்றீர் என்று நான் புரிந்துகொள்ளும் உமது நடவடிக்கையோடு, எவ்வாறு நீதி இணக்கமாய்க் காணப்படும் என்பதை நான் காண விரும்புகின்றேன்” என்ற அர்த்தத்திலேயே ஆபிரகாமின் வார்த்தைகள் காணப்பட்டன.

நம்முடைய அனுபவங்களில் கிணைகள்

இதே கேள்விகள் இப்பொழுது நமக்கும் வருகின்றது. பண நெருக்கடிகள் வருகின்றன; இது நீதிமான்களையும், துன்மார்க்கரையும் அடிக்கடி பாதிப்பிற்குள்ளாக்குகின்றன; புயல்களும், சூறாவளிகளும் இவர்களுடைய நலன்களைப் பாதிக்கின்றன; சில சமயங்களில் நீதிமான்களுக்குத் தயவு பாராட்டுவதை மாத்திரம் தேவன் அனுமதியாமல், யோபுவின் சம்பவம் போன்று விநோதமான பெருந்துயரங்களும் அவர்கள்மீது வரவும் அனுமதிக்கின்றார். மாம்சத்தில் வரும் துயரங்களைனால் சில சமயங்களில் புதுச்சிருஷ்டிகளாகிய நம்முடைய நலனுக்கடுத்த காரியங்களில் நன்கு உதவப்படுகின்றோம் என்றும், தேவனை அன்புச்சுருபவர்களுக்கும், அவரது தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கும் சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக நடக்கும் என்ற தேவனுடைய வாக்குத்தத்தும் உண்மையுள்ளது என்றும், மாபெரும் போதகர் மற்றும் அவரது பலதாப்பட்ட உதவியாளர்களாகிய அப்போஸ்தலர்களுடைய அறிவுரையின்கீழ் நாம் கற்றிருக்கின்றோம். இந்த உபத்திரவங்கள் இலேசான உபத்திரவங்களாகக் காணப்படத்தக்கதாகவும், இவை இனிவரும் ஜீவியத்தில் மிகவும் அதிகமான நித்திய கணமகிழையைப் புதுச்சிருஷ்டிகளாகிய நம்மிடத்தில் உருவாக்கத்தக்கதாகவும், கர்த்தர் தம்முடைய உண்மையுள்ளவர்களின் அனுபவங்களை மேற்பார்வையிடுகின்றார்.

ஆபிரகாமினுடைய இந்த மன்றாட்டில், நீதியின்மீதான அவரது அன்பும், சரியானவைகளைச் செய்ய வாஞ்சித்திடும் அனைவருக்குமான அவரது அனுதாபமும் வெளிப்படுகின்றது. இது ஏற்றகாலத்தில் மனுக்குலத்தின் உலகத்திற்கென்று தமிழடைய ஆசீர்வாதங்கள் சில கடந்துவருவதற்குரிய வழியாக இவரைத் தேவன் தெரிந்துகொண்ட விஷயத்தில், தேவன் சரியாகவே தெரிந்தெடுத்துள்ளார் என்பதை நமக்குச் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது. கிறிஸ்துவினுடைய ஆயிர வருஷ அரசாட்சியில், ஆவிக்குரிய தளத்தில் மணவாட்டி வகுப்பாரின் அங்கத்தினர்களேன் அல்லது திரள்கூட்டத்தின் அங்கத்தினர்களேன் அல்லது பிரபுக்கள் வகுப்பாராகிய முற்பிதாக்களின் அங்கத்தினர்களேன் அவரோடுகூடக் காணப்படுபவர்கள் அனைவருமே ரந்து விரிந்த கருணையினையும், எல்லா விதத்திலும் நீதிமன்களுக்குத் தயவுபராட்டவும், நன்மைசெய்ய வாஞ்சையினையும் உடையவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும்; இல்லையேல் அவர்களிடத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்ட மாபெரும் வேலைக்கு அவர்கள் தகுதியானவர்களாகக் காணப்படமாட்டார்கள். (சங்கீதம் 45:16)

தேவன் ஆபிரகாமினிடத்தில் தெரிந்துகொண்ட குணத்தினை நாம் கவனிக்கையில், கருணையுள்ள இருதயங்களைக் கொண்டுள்ள வகுப்பாரையே பிதாவானவர் பிரதானமாய் அழைக்கின்றவராகவும், இழுக்கின்றவராகவும் காணப்படுகின்றார் என்பதில் நாம் நிச்சயம் கொள்ளலாம்.
